

Kamerkoor is kleurrijk en expressief

Leiden ■ 'Radiant', dat ene woord dekt de lading van dit stralende concert van het Leids Kamerkoor. 'O Radiant Dawn!' werd dan ook opgedragen aan twee zieke zangers, onder wie tenor en vertaler Jan Delhaas.

Een stralend, welhaast smekend lied van James MacMillan (1959). Tot zes keer toe, in toenemende kracht wordt 'come' uitgeroepen, om de zevende keer, het octaaf afmakend, voluit het woord 'shine' te laten stralen over 'people who dwell in darkness'.

Het is maar een greep uit een reeks uitgelezen juweeltjes, die staan voor jeugd, nieuwe dag, liefde, licht der wereld gericht op de komende feestdagen. Zijn veel liedjes op een rij niet altijd even uitdagend, vergéet dat maar bij het Leids Kamerkoor. Onder leiding van Dody Soetanto, die tussen elk lied doodse stilte afdwingt, is er geen moment van wegzakken.

Meteen al in de gloedwarme, homogene samenklank van het vierstemmige 'Mon coeur se recommande à vous' legt het koor zijn hart in onze handen. In Thomas Tallis' 'If Ye love me' gaan de

Muziek

Concert: 'O Radiant Dawn' door Leids Kamerkoor o.l.v. Dody Soetanto. Gehoord: 27/II, Lokhorstkerk, Leiden.

zinnen, die na elkaar worden ingezet, rondzwieren alsof 'the spirit of truth' uit de fles ontsnapt. Open doekje voor 'Margot labourez les vignes'. Lichtvoetig, op een holletje bewerkt Margot haar wijngaard, versterkt door de geestige herhalingen.

Intrigerend zijn de 'mompelende golven' (mannen), de ochtendbries, wanneer heldere vrouwen zich mengen, sopranen die vogeltjes uit de bomen kwetteren. In golvende beweging verschijnt de dageraad. Oplaaierende wind waart door het koor, die het pijnlijke hart moet genezen. Wederom, een stralende weergave van 'Ecco mormorar' van Monteverdi.

De eerste sopraan zingt als een glasheldere paradijsvogel in Ravels

'Trois beaux oiseaux', waaromheen het koor een sfeervolle vocalise zoemt. De geestige hectiek in 'Ronde', de subtiel gezongen dissonanten, het drammerige afscheid van het bos; de kakofonie van stemmen, als kwelgeesten, saters, demonen, kwaadaardige feeën tekeergaan; lekker ophitsend! Geraffineerd zijn die klakkende accenten in het Hallelujah, die overgaan in wervelende guirlandes in het 'Magnum Mysterium'.

En Bach met 'O little one sweet', waar enkele favoriti-groepjes zich opstellen achterin de kerk en 'aan gene zijde' van de kerkdeur. Grappig, sfeervol, maar het volmaaktst klinkt juist het vierde couplet; weer met elkaar verbonden.

Werkelijk opwindend zijn dan de twee moderne Indonesische liefdes-(volks)liedjes, waar de pijn bijt, de dynamiek uit z'n voegen treedt.

Joelen, yellen in 'Hela Rotan' (trek aan het touw). Alle stemmen echoën tegen elkaar aan, mannen smullen van de mango als de meisjes lonken. Keihard, kleurrijk, expressief, barstend van vitaliteit!

Lidy van der Spek